

blättern vor >>

FACH I subst. m. (f.), ab 1568; auch *facha*; ‘räumliche Unterteilung; Fach’ – ‘przedział, przegroda’: 1568 SienHerb 522, SPXVI *wyrzni s tego iáblká [...] środek to ieft iądrá y z ich fáchámi*. ◊ 1568 SienHerb 627, SPXVI *Potym rozebrawszy ią [cebulę morską] ná fáchy wfklenię ią wielką włoż.* ◊ 1568 SienHerb K4#v, SPXVI *ten [okrętny piecyk] w sobie fáchy ma iákoby polki w łąkotkę*. ◊ 1588 Calep 610b, SPXVI *Loculatus – Maiąci gešte fachi vmieszka*. ◊ [LBel.] 1632 RewSkarb 14, SP17 *SZKATUŁA WTORA Facha pierwsza*. – (SŁA), SPXVI, L, SWIL, SW, LSP (pd.), DOR (przestarz.). ◊ **Var:** *fach* subst. m. – (SŁA), SPXVI, SWIL, SW, LSP, DOR; *facha* subst. f., [einzQu.] 1632 RewSkarb 120, SP17 – SPXVI, L, SWIL, SW (m.u.). ◊ **Etym:** nhd. *Fach* subst. n., ‘Abteilung in einem Kasten’, GRI. ◊ **Der:** *fachowaty* adj., [hapax] 1588 Calep 610b, SPXVI *loculosus – fachowati waczek*. ❖ Das Femininum *facha* dürfte eine Rückbildung des Plurals sein (vgl. die Belege). Wohl spätestens in der ersten Hälfte des 18. Jhs. ausgestorben (fehlt bei TROTZ und BANDTKE).

blättern vor >>